

AT WORK

EEN GREEP UIT DIVERSE VOORBEELDEN UIT DE DAGELIJKE PRAKTIJK VAN BOSKALIS

Dirk-Jan van Leeuwen, director fleet management Dredging:

“JE WORDT JE WEER EVEN BEWUST VAN WAAR HET OM DRAAIT.”

Dit jaar vinden bij Dredging vlootbreed vernieuwde NINA DO-IT workshops plaats, als onderdeel van het NINA Impuls Plan. Die impuls is nodig, legt Dirk-Jan van Leeuwen uit: “We zien dat na jaren van afname van het aantal ongevallen er nu een stabilisatie optreedt. Zowel vanuit de ambitie om het aantal ongevallen verder te verlagen als vanuit de zorg dat de lijn niet mag gaan stijgen, zijn we in actie gekomen en organiseren we onder meer deze training.”

De workshops zijn bedoeld voor nieuwe medewerkers én als opfriscursus. Dirk-Jan verzorgt geregeld de opening en afsluiting. “De trainer schetst een dilemma uit de praktijk en nodigt de deelnemers actief uit om hun ervaringen te delen. Dat is precies zoals wij willen dat teamleden elkaar proactief uitnodigen om hun inbreng te delen. Openheid is de basis voor een cultuur waarin iedereen

zich comfortabel voelt om ervaringen en ideeën te delen met collega’s.”

ANDERS KIJKEN NAAR JE WERK

“Wat mij tijdens deze sessies opvalt is dat nog altijd het vraagstuk van de (vermeende) kosten van veiligheid tegenover productiviteit speelt. Medewerkers ervaren dit als een belemmering om veiligheid bespreekbaar te maken. Hun drive is ‘de klus klaren’. Daar zijn we als bedrijf succesvol mee en die houding moeten we koesteren, maar we willen iets erbij: een andere manier van naar je werk kijken. Namelijk: dat je nooit onvoorbereid, ondoordacht en vanuit het vertrouwen op ieders ervaring (‘dat weten ze wel’) aan een klus begint. Niet voor niets zien we relatief veel ongelukken bij ‘routineklussen’, waarbij onvoldoende wordt overlegd. Ik wijs er bovendien op dat veilig werken de efficiëntie verhoogt. In dat kader wordt

| Kaido Kaja en Dirk-Jan van Leeuwen

tijdens de workshop ook aandacht besteed aan de YES scan: check yourself, your equipment, your surroundings.”

ELKAAR BEREIKEN

“De gesprekken over dit soort dilemma’s zijn voor mij belangrijke input. Maar als manager heb ik niet het antwoord op alle vragen. Het is een proces waar we samen in zitten. Ik zie dat de trainingen veel waardevolle dialogen opleveren: we bereiken elkaar. Dat is cruciaal om verder te komen. Je wordt je weer even bewust van waar het om draait, want we doen het goed op veiligheidsgebied, maar het kan altijd beter.” ■

Kaido Kaja, kapitein van een hopperzuiger:

“DURF JE MOND OPEN TE DOEN!”

Kaido nam in januari 2019 deel aan de NINA DO-IT workshop in Tallinn, samen met 15 collega’s (kapiteins, hoofdwerktuigkundige, eerste stuurmannen).

“Voor mij was de NINA DO-IT workshop een opfrisser. Ik heb niets nieuws over NINA geleerd, maar ik heb wel veel geleerd van collega’s: we hebben gesproken over veiligheid, ervaringen en dilemma’s gedeeld en veel informatie uitgewisseld. Dat maakt deze training zeker waardevol voor mij.”

“Wat ik zie is dat de veiligheidsbewustheid over het algemeen zeer hoog is. Veilig werken is een eerste natuur, iets vanzelfsprekends geworden. Toch vinden sommige bemanningsleden het nog steeds moeilijk om iets te zeggen of een taak stil te leggen, omdat het vroeger alleen over zand en baggeren ging. Niet dat veiligheid niet belangrijk was, maar tegenwoordig zitten we absoluut op een ander niveau. Voor de veiligheid is het belangrijk dat zij hun mond opendoen, dat zij het durven te zeggen als zij betere ideeën hebben om veilig te werken, zelfs wanneer dit meer tijd of inspanning kost. Openheid ten aanzien van veiligheid is

de nieuwe realiteit. Daar moeten we allemaal van tijd tot tijd aan herinnerd worden.”

“Als kapitein is het mijn rol dit gedrag te faciliteren door een open cultuur te scheppen. Daarvoor moet je kunnen schakelen tussen rollen. Ik moet dominant zijn, omdat ik verantwoordelijk ben voor schip en bemanning. Maar als het op veiligheid aankomt, moet ik toegankelijk zijn en luisteren naar wat mensen te vertellen hebben. Dit geldt voor ons allemaal, we hebben immers hetzelfde doel: veilig thuis-komen met tien vingers en tien tenen.” ■